



Η Παγίδα του Γάμου

Η δημοσιογράφος **Susan Faludi** αναφέρεται σε μια έρευνα του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ σχετικά με τον γάμο, που τα αποτελέσματά της δεν συμφωνούν με τα αποτελέσματα σχετικής έρευνας της Στατιστικής Υπηρεσίας της Αμερικής, που βέβαια χρησιμοποίησε πολύ ευρύτερα δείγματα πληθυσμού.

Η έρευνα του Χάρβαρντ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι όσο περισσότερο σπουδάζει μια γυναίκα τόσο δυσκολότερα παντρεύεται. Οι τριαντάρες απόφοιτες Κολλεγίων έχουν 20% πιθανότητα να παντρευτούν και οι τριανταπεντάρες 5%. Αντίθετα, σύμφωνα με την έρευνα της Στατιστικής Υπηρεσίας οι πιθανότητες μιας αποφοίτου Κολεγίου να παντρευτεί ήταν περισσότερες από εκείνες αποφοίτων γυμνασίου. Και οι ανύπαντρες γυναίκες σε ηλικία 30 χρόνων έχουν πιθανότητα 58-68% να παντρευτούν και όχι 20% όπως λέει η έρευνα του Χάρβαρντ.

Ο τύπος πρόβαλε περισσότερο βέβαια την απαισιόδοξη άποψη του Χάρβαρντ, γιατί αντικατοπτρίζει τη σκέψη του κοινού

που όλο και περισσότερο ανησυχεί με την πτώση του θεσμού του γάμου και την πτώση των γεννήσεων σε όλες τις τάξεις των γυναικών.

Η έρευνα του Χάρβαρντ επίσης ισχυρίστηκε ότι το ποσοστό γάμων γυναικών απόφοιτων κολλεγίων μεταξύ 20 και 30 έπεφτε. Σύμφωνα πάλι με τη στατιστική Υπηρεσία ανάμεσα στο 1970 και 1980 το ποσοστό γάμου αυξήθηκε μόνο σε μια ομάδα: στις απόφοιτες κολλεγίου ανάμεσα στα 27-39.

Η αύξηση δείχνει, λέει μια γνωστή στατιστικολόγος, ότι οι γυναίκες αναβάλλουν απλά τον γάμο τους για αργότερα αλλά δεν τον απαρνούνται εντελώς.

Το γεγονός ότι παντρεύονται περισσότερο οι γυναίκες που έχουν απλή γυμνασιακή μόρφωση δείχνει ότι ο γάμος αντιπροσωπεύει γι' αυτές οικονομική ενίσχυση. Το γεγονός ότι περισσότερες γυναίκες δεν παντρεύονται πια από οικονομική ανάγκη είναι καλό. Πολλές είναι οι γυναίκες που λένε σήμερα ότι οι στιγμές που ένωσαν την μεγαλύτερη μοναξιά ήταν μέσα σ'

έναν κακό γάμο.

Αλλά υπάρχουν και άλλοι λόγοι εκτός από τους οικονομικούς που κάνει τις γυναίκες να μένουν ανύπανδρες. Σε όλες σχεδόν τις κοινωνιολογικές μελέτες βλέπει κανείς ότι οι γυναίκες που ζούνε περισσότερο και έχουν την μεγαλύτερη ψυχική γαλήνη είναι εκείνες που έχουν μείνει ανύπανδρες. Επίσης, μια μελέτη του 1975 της κοινωνιολόγου Judith Birgfaum κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι νοικοκυρές είχαν την λιγότερη αυτοπεποίθηση, αισθάνονταν κάθε άλλο παρά ελκυστικές και νιώθανε τη μεγαλύτερη μοναξιά. Πιστεύανε ακόμη ότι ήταν ανίκανες να αναθρέψουν τα παιδιά τους. Η γνώμη είναι ότι οι γυναίκες σκέπτονται πιο πολύ ότι ο γάμος είναι **λάθος**.

Αντίθετα, από μια άλλη έρευνα προκύπτει ότι οι άνδρες βρίσκουν περισσότερη ικανοποίηση στην οικογένειά τους παρά στη δουλειά τους. Οι παντρεμένοι ζούνε περισσότερο και είναι ευτυχέστεροι. Στους ανύπαντρους υπάρχει τάση αυτοκτονίας. Ο παντρεμένος άνδρας είναι ευτυχής λόγω της συναισθηματικής προσφοράς της γυναίκας.

Όσο για τον αριθμό των γάμων, οι στατιστικές δεν μπορούν να είναι ακριβείς γιατί σήμερα είναι πολλά τα ζευγάρια που προτιμούν την ελεύθερη συμβίωση.